

ἀπάνω, καθώς ἔστιν πλησίον παπᾶ Νικόλας Λιβανῆς καὶ ἡ Νέα Μονή· ἔτερον εἰς τὸν
 15 Τζιριᾶν, καθώς ἔστιν καὶ εὑρίσκουνται πλησίον Γεώργης Ζερβουδῆς, σκάλες δύο·
 ἀκόμη δύον ἀπολειπτῆ, νὰ τῆς τὸ σώνου εἰς τὴν Ποταμιὰν [.....] τὴν μεριάν τοῦ
 Σταμάτη Σιστουράκιν.³ Ακόμη κρεββατοστρῶσιν κατὰ τὴν τάξιν στρῶμαν 1—σεντό-
 νια 4—παπλώματα 2—μαξελλάρια 4—ζουπὲς 3—κοντονῆνες 2—ματήλια χοτρὰ
 20 ψιλὰ 18—καμῖόραν τζοχένην 1—παπούτζια βελουχία τικαία ἀκόμη καὶ σφακτὰ
 κεφάλια δέκα, πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον, καὶ χάλκωμαν δκάδες δύο καὶ μισή
 πίθον ἔναν μεγάλον καὶ ἔναν μικρόν ἀκόμη δίνει της καὶ μαστίχιν κεφαλησιμὸν
 λίτρες 2.⁴ Ακόμη δίνει καὶ διά πεθερὸς πρὸς τὴν νύμφην διὰ ἐμπατικὸν τὸ ὑποστα-
 τικὸν τὸ ἔχει ἐν τῇ θέσει Ροδῶν τὴν ἀπάνω σκάλαν νὰ τὴν μοιράσονται οἱ δύο νυμ-
 φάδες, καὶ νὰ πάρῃ ἡ πρώτη νύφη τὴν μερεὰν δγοιαν θέλει. Οὗτοι ἐσυμφώνησαν
 25 εἰς τὰς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Γραφὰς τοῦ φυλάξαι, ώς τοῦ μὴ εἰπεῖν ἐναντίον νὰ ἔχῃ νὰ
 πλερώνῃ εἰς ποινὴ ἐκκλησιαστικὴ ἀσιλάνια 50.⁵ Εγράψη καὶ ἐνεγγόνωστη εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ Νικολῆ Βασιλάκη — 1714, Μαρτίου 29 — Μάρτινος. Ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, ὥρᾳ 3.
 + Ιωαννης τού μύχαλν μπούνια μαστιχας
 + μηχαλής βασιλακής μαριημας
 30 + μηχαλής σπανουδης μαριημας
 + παπ(ᾶ) γεοργής βασιλακής και τοπαρυός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

34

Προικοσύμφωνον τῆς 15 Ιανουαρίου 1722. — Εξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ
 κώδικος τοῦ χωρίου τῆς Χίου Νεντρού [Ακαδημία Αθηνῶν, Αρχεῖον Ιστορικοῦ
 Λεξικοῦ (Αρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 796)].

Κύριε Ἱησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν καὶ τὸ παρὸν συνάλ-
 λαγμα εὐλόγησον. Μιχάλη Βουνουσάκιν καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Μαρία ἔχοντες ἐγγόνην
 δυόματι Καλὴν τῆς θυγατέρας αὐτῶν τῆς ποτὲ Ἀγγεροῦς θυγάτριον, θέλοντες συζεῦ-
 ξαι αὐτὴν ἀνδρὶ νομίμῳ καὶ καθολικῷ μὲ τὸν Λημήτριον Κουράκην παρόντα καὶ
 5 στέργοντας, καὶ ἀποδεχομένων ἵνα τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ δρισθὲν τέλειον καὶ θεῖον συνοι-
 κέσιον κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας μας. Τάπτουσιν δὲ καὶ παραδίδοντα πρὸς
 αὐτὴν τὴν Καλὴν κατὰ τὸ προικοσύμφωνον τῆς μητέρας της. Ἐν πρώτοις τὰ σπίτια
 τὰ ἐν τῇ θέσει τοῦ Πύργου ἀνωγοκάτωγα καθώς ἔστιν καὶ εὑρίσκεται, μὲ σεντούκια,
 πιθόπουλα, προικίον καὶ πᾶν ἔτερα πλησίον δι παπ(ᾶ) Νεόφυτος καὶ Μπιντασάρης καὶ
 10 τὸ λειβάδι καὶ τὸ χωράφι τῆς Φυτοῦς σύνδενδρον πλ(ησίον) δι Πλουμῆς· ἔτερον τοῦ
 Χαλοῦ σύνδενδρον πλ(ησίον) Σταμάτης Ζαρζακάδην· ἔτερον τῶν Γερογιῶν τρία σκα-
 λάκια πλ(ησίον) τοῦ Πορῆ καὶ τοῦ Μετάνη· ἔτερον τῆς Τυχαλῆς πλ(ησίον) τοῦ παπᾶ
 Φετοκάκη· ἔτερον τῶν Τρουλλιῶν πλ(ησίον) τὸ Πριζάρι· ἔτερον τῆς Τραπεζογιᾶς πλ(η-
 σίον) δι Κωνστάρπιος· ἔτερον τοῦ Ποντικοῦ σύνδενδρον πλ(ησίον) τὸ Βοζάκιν· ἔτερον

τοῦ Στεναδιοῦ σύνδενδρον πλ(ησίον) παπᾶ Γεωργελῆ Δὲ Κοντούδη ἔτερον τοῦ 15
 Ἀφροδισίου ἐνάμισυ σκάλαν πλ(ησίον) τὸ Πριζάρι ἔτερον τοῦ Χαζῆ τῆς Πηγῆς
 πλ(ησίον) Χαζῆ Παγιαζήτη ἔτερον τοῦ Χαλοῦ μὲ τὴν κάτω κουντουριδιὰν πλ(ησίον)
 Γεώργης Καρβούνης τοῦ Σεληναρίου τὸν κῆπον μὲ τὸ φρέαρ πλ(ησίον) παπᾶ Σαγ-
 κουλῆς. Ταῦτα πάντα τῆς παραδίδονταν τελείαν προῖκαν.³ Ακόμη τοῦ Ἀφροδισίου τὴν
 μισῆν σκάλαν μὲ τὴν συκιὰν πλ(ησίον) δὲ Κωσταρῆς, καὶ εἰς τὰ Χειμωνικὰ ἡ κάτω 20
 σκάλα καὶ ἀπὸ πάνω ἡ μισὴ σκάλα νότιον μέρος μὲ δύο ἐλιές πλ(ησίον) τὰ οληροο-
 μικὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτὰ εἰς τὸ ζάπτιν τῆς. ⁴ Ακόμη τῆς δίνει καὶ δὲ Κωνσταντῆς καὶ
 ἡ Κατερινὴ τῆς ἐγγόνης τῆς νύμφης τὸ μερίδιον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τὰ σπίτια τοῦ
 Χαλήτρα Χριστοφάκι μὲ τὸ ἀπὸ κάτω μὲ τὸ μέσα διαβατὸν πλ(ησίον) ἡ Μαροῦ 25
 ἡ κόρη των καὶ τὸ Χριστοφάκιν καὶ τῶν Ἀγ. Σαράντων σύνδενδρον πλ(ησίον) Μιχά-
 λης Μαλοκάβουρας καὶ τῶν Μεροβιγλίων σύνδενδρον πλ(ησίον) τοῦ παπ(ᾶ) Ψυχούλιν
 ἔτερον στὴν αὐτὴν θέσιν πλ(ησίον) τοῦ Νικολάκιν. ἔτερον τοῦ Χαζῆ τῆς Πηγῆς σύν-
 δενδρον πλ(ησίον) δὲ Ἀποστόλης καὶ ἡ Κουβαρελή καὶ τοῦ Χαλοῦ σύνδενδρον πλ(η-
 σίον) τοῦ Κατραρακίου καὶ εἰς τὸ Πλουμάρι μοὴν οὐαίν μέσα στοῦ Μαυρίκου νὰ
 εἶναι ἀπὸ τὴν σήμερον τῆς νύμφης εἰς τὸ ζάπτικ αὐτῆς καὶ ἀποθανόντος τοῦ Κων-
 σταντῆ καὶ τῆς Κατερινῆς νὰ μετέχῃ ἡ νύμφη εἰς τὰ γεροντοτρόφια καὶ οὖλισες ὅπου
 τῶν εὑρεθοῦν, εἰς ἐκαλὸν καὶ εἰς ἐκακόν, καθὼς ἔστεοξαν αὐτοὶ καὶ τὰ παιδιά των.
⁵ Ετζι εἶπαν καὶ ἐσυμφώνησαν καὶ ὅμοσαν εἰς τὰς ἄγιας τοῦ Θεοῦ Γραφὰς τοῦ φυλά-
 ξαι τὰ πάντα. Δι' οὗ εἰς πίστωσιν ἐγράφη καὶ ἀπεγνώσθη ἐν ἔτει 1722, μηνὶ ⁶ Ιανουα-
 ρίου 15. Μάρτινρες. 35

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακόμη τάπτει καὶ δὲ γαμπρὸς τῆς νύμφης ἐμπασίδιον καὶ τέλειον χαριστῆρι ἀσ-
 λάνια 200, ἥγουν διακόσια, καὶ διολογοῦν ἡ νύμφη καὶ τὰ πενθερικά πὼς τὰ ἔλαβαν
 εἰς τὰς χεῖρας τῆς νύμφης, νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται. ⁷ Ετζι ἔστερξαν 1722.
⁸ Ιανουαρίου 15. Μάρτινρες.

Ομολογεῖ ἐδῶ παρὸν Κωνσταντῆς Μπουναφατσάκιν πὼς ἔλαβεν ἀπὸ τὴν 40
 Καλὴν τὴν νύμφην τὴν ἐγγόνην τον ἀσλάνια 37, ἥγουν τριάντα ἑπτά, διὰ χρέος τοῦ
 πατρὸς αὐτῆς. ⁹ Ετζι ἔστερξαν. 1722, Ιανουαρίου 15.

¹⁰ Εμπροσθεν τῶν κάτωθεν μαρτύρων.

Παπ(ᾶ) Μιχάλης τοῦ παπ(ᾶ) Σιδώρου.

παπ(ᾶ) Νικολῆς Δεκοκτούδιν

45

Δημήτρις Μπουναφατσάκην.

Σίδορους Μιχάλη Καρβούνη

Μιχάλης Ἀντριάδην.